

רע"פ 4416/19 - מ כ נ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4416/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מ כ נ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 50999-12-18 מיום 12.6.2019 שניתן על ידי כב' השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, אלי אברבנאל וחיה זנדברג

בשם המבקש: בעצמו
החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן, כב' השופט א' אברבנאל וכב' השופטת ח' זנדברג) מיום 12.6.2019 בעפ"ג 50999-12-18, בגדרו נדחה ערעור המבקש על חומרת העונש שהוטל עליו בגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' שמעוני) בת"פ 42065-10-16.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המחזיק ארבעה אישומים, בביצוע שלוש עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (אחת מהן ריבוי עבירות), התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(ג) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); תקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); והיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין (ריבוי עבירות). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי המבקש יישלח לשירות מבחן לשם קבלת תסקיר.

על-פי האישום הראשון, כששבה בת זוגתו של המבקש (להלן: המתלוננת) מטויל עם בנם המשותף, כעס עליה המבקש על שעת חזרתה המאוחרת והחל לקלל אותה משך דקות ארוכות תוך שהתקדם לעברה באופן מאיים. עוד אמר המבקש למתלוננת כי ישפוך עליה מים רותחים, וכן שימצוץ את דמה ויעקור את עיניה. על-פי האישום השני, ביקשה המתלוננת מהמבקש ללכת עם ילדיהם לבית הוריה. המבקש סירב ללכתם של הילדים תוך שהכניס את המתלוננת לאחד החדרים וצעק עליה שלא תבכה וסטר לה על פניה. בכל זאת, יצאה המתלוננת עם הילדים מהבית. המבקש יצא בעקבותיהם, ומשהשיגם זרק את תיק המתלוננת על הכביש ושרט אותה בזרועותיה. על-פי האישום הרביעי, תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין במספר רב של מקרים במהלך שנות נישואיהם, בכך שהכה אותה באופן שלעיתים הותיר סימני חבלה על גופה, וכן איים שלא כדין שיפגע בה. על-פי האישום השישי, הגיע המבקש לבית אמה של המתלוננת, שסירבה לפתוח לו את דלת הבית לאחר שהוזהרה על ידי המתלוננת כי הוא בדרכו אליה וכי הוא כועס. בשעה שעמד מחוץ לדלת הבית, איים המבקש על אמה של המתלוננת שיהרוג אותה. האישומים השלישי והחמישי נמחקו מכתב האישום המתוקן.

2. ביום 5.12.2018 נגזר דינו של המבקש. בפתח גזר דינו, עמד בית משפט השלום בהרחבה על שני תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המבקש, מהם עולה כי המבקש הוא כבן 30, נעדר עבר פלילי, אשר סובל מטראומה קשה שעבר במהלך חייו, וכי הוא זקוק לטיפול פסיכיאטרי ממושך. בנוסף, מהתסקיר השני שהוגש בעניינו עולה כי המבקש שיתף פעולה עם הצוותים במסגרות הטיפוליות השונות שבהן השתתף. לפיכך, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על המבקש צו מבחן למשך שנה, וכן עונש מאסר קצר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

באשר למתחם הענישה, קבע בית משפט השלום, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות העניין, כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות בהן הורשע המבקש נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים. בקביעת העונש בתוך המתחם, קיבל בית משפט השלום את המלצת שירות המבחן וקבע כי יש לגזור על המבקש, "מטעמי שיקום וחריגה ממתחם העונש המתאים": 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; התחייבות עצמית; ופיצוי למתלוננת.

3. המבקש ערער על חומרת עונש המאסר לבית המשפט המחוזי. בערעור, טען המבקש כי בית משפט השלום קבע כי בעניינו נכון לחרוג ממתחם הענישה, ויחד עם זאת גזר עליו עונש המצוי בתוך המתחם שאותו קבע. עוד טען המבקש כי הטלת מאסר בעבודות שירות לפרק זמן ממושך באופן שימנע ממנו להשתכר, תכביד על סיכויי שיקומו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקבעו כי מתחם העונש ההולם והעונש שנגזר על המבקש אינם על הצד החמור. עוד נקבע כי בנסיבות העניין, המרת עונש המאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות בעונש ממדרגה נמוכה יותר של שירות לתועלת הציבור, אינה מאזנת כראוי בין מכלול השיקולים השונים הצריכים לעניין, לקולאולחומרא, עליהם עמד בית משפט השלום בגזר דינו.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. בבקשתו, עותר המבקש שבית משפט זה יבחן פעם נוספת את עונשו, בהתאם להמלצת שירות המבחן שהמליץ להטיל עליו עונש מאסר קצר שירוצה על דרך של עבודות שירות, וכן בהתאם לנסיבותיו האישיות המורכבות עמוד 2

המצדיקות, לשיטתו, הקלה בעונש שנגזר עליו. עוד מפנה המבקש לנימוקי הערעור שהוגשו לבית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת רשות הערעור להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, וכל הטענות המנויות בגדרה נוגעות לנסיבות הפרטניות של המבקש, ומשכך אינן מצדיקות מתן רשות ערעור.

יתרה מכך, הבקשה ממוקדת רובה ככולה בחומרת העונש שנגזר על המבקש. כלל ידוע הוא כי רשות ערעור במקרים אלה תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 2057/19 מרזוק נ' מדינת ישראל (21.3.2019); רע"פ 9137/16 שריג נ' מדינת ישראל (26.3.2018)).

6. בענייננו, העונש שנגזר על המבקש לא חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, ולבטח שלא חורג במידה ניכרת (ראו והשוו: רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.2016); רע"פ 4140/10 חביב אללה נ' מדינת ישראל (6.9.2010); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016)). נסיבותיו האישיות של המבקש ומאמצי השתלבותו במסגרות הטיפוליות הובאו בחשבון במסגרת גזר דינו של בית משפט השלום, ואף שימשו להצדקת גזירת העונש המתאים בתחתית מתחם הענישה. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים שביצע המבקש, שעה שביצע שורה ארוכה של עבירות של איומים ותקיפה כלפי מי שהייתה אז בת זוגתו, במשך מספר שנים בהם היו השניים נשואים. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי העונש שנגזר על המבקש מצדיק התערבות ב"גלגול שלישי".

7. הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

8. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות לפני הממונה על עבודות השירות ביום 15.7.2019 בשעה 8:30, כפי שנקבע בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, א' בתמוז התשע"ט (4.7.2019).

שׁוֹפֵט